

HYLLNING TILL HEMBYGDEN

från det tid

I

Ofta min tanke vill dröja kvar,
dit till min hembygd och svunna dar.
Där jag som liten lekte, föräldrar som ömt
där mig smekte. Där fick jag lära min afton-
bön, där fick jag mot-ta min första lön.
Gråta och le, smaka och se, mycket vad
livet har att ge. Älska, lida, varma
känslor i ungdomdar. Njuta, strida,
gåtor som ej fått svar.

II

Där sluter skogen sin gröna famn,
där brusar vågen vid Vätterns strand.
Dimmor likt mjuka slöjor, åkrarnas
guldfärg där höljer. Bokskogens lunder
på Ombergs krön, och från dess hjässan
en utsikt skön.
Torpstugor små, minner uppå, fädernas
möda i vardag så grå. Blåklint, smörblom,
ängar och haggar med betande djur.
Svalor, storlom, ja, naturen där sjunger idur.

Ref.

Hembygd, min hembygd, stämmer min
hjärte-sträng, aldrig jag glömmet,
barndomens blomsteräng.
Alltid mig följa skall, doften från gran
och tall. Tramporgelns brus jag hör,
och bönhusens sänger och körer.
Många jag älskat där finns ej mer, i
hembygdens mull de har bäddats ner.
Vilar i frid, men unga tar vid, troget
förvaltar hembygdens arv.

48-93 Erling Gustafsson